

[Pia Christmas-Møller]

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Men vi har slet ikke behov for at være i nogen som helst martyrolle; det er bestemt ikke det, vi har ønsket, og det er heller ikke det, vi har lagt op til.

Jeg ved ikke, hvad fru Pia Christmas-Møller mener, når hun bliver ved med at sige: »Forløbet af denne debat og det, der er gået forud«. Er det et alibi, fru Pia Christmas-Møller skal bruge for at stemme for den elendige dagsorden, som er udformet af fru Jytte Hilden, så synes jeg, at det er mere ærligt at sige det på den måde. Hvis fru Pia Christmas-Møller og i øvrigt også fru Eva Kjer Hansen, som dog tilhører to borgerlige partier, har brug for et alibi, så er det da bare i orden. Så sig det dog bare, som tingene er.

Det er sådan, jeg opfatter den dagsorden, der nu er foreslået – en klar socialdemokratisk dagsorden, som man har fået de borgerlige partier til at stemme med på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 29 af Jytte Hilden (S), Pia Christmas-Møller (KF), Eva Kjer Hansen (V), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Bente Juncker (CD), Lone Dybkjær (RV) og Kofod-Svendsen (KRF) (se foran) vedtoges med 106 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 8 (FP).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 28 af Pia Kjærsgaard (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand.

Af Jytte Andersen (S), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Bente Juncker (CD) og Marianne Jelved (RV) m.fl.

(Fremsat 3/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Allerede under et samråd, som Folketingets Socialudvalg havde den 25. oktober sidste år med den daværende socialminister, blev det fastslået, at det ikke er uforeneligt med bistandslovens principper, at et barn udmeldes af et dagtilbud efter et konkret skøn, når der ikke længere er et behov for opholdet. En sådan situation kan f.eks. indtræffe i forbindelse med forældrenes arbejdsløshed.

Det blev samtidig fastslået, at en generel regel om udelukkelse af bestemte grupper, f.eks. arbejdsløses børn, ikke er mulig. Det er ikke helt korrekt, som det senere er blevet nævnt, at denne retstilstand skyldes et hul i bistandsloven. Det er tværtimod en konsekvens af bistandslovens tilbud om dagtilbudsforanstaltninger for børn og om sociale ydelser på linje med de øvrige ydelser efter denne lov som f.eks. kontanthjælp og hjemmehjælp.

Bistandsloven nævner intet om opsigelse af alle disse ydelser, idet det er den enkeltes behov for ydelsen, der er afgørende for tilbudets omfang og varighed. Når behovet ikke længere er til stede, bortfalder ydelsen helt naturligt.

Som det er nævnt i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, blev jeg under et nyt samråd om sagen, nemlig den 14. marts 1991, pålagt at udarbejde forslag til en lovtekst, der skulle løse problemet med Thyborøn-Harboør Kommunes planlagte opsigelse af arbejdsløses børn. Med det bud på en sådan lovtekst, som jeg fremlagde i et notat til Socialudvalget den 14. april 1991, lagde jeg op til dels at forbyde opsigelse af arbejdsløses børn, dels at give kommunerne mulighed for at nedsætte timetallet i situationer, hvor et barn ikke har behov for en fuldtidsplads.

Det var hermed mit håb at løse problemet med opsigelse af arbejdsløses børn ved hjælp af en lovændring, der greb mindst muligt ind i den kommunale handlefrihed, således at princippet om, at der skal være sammenhæng mellem den enkeltes behov for en ydelse og ydelsens omfang, blev opretholdt. Med mit forslag ville kommunerne samtidig få forbedret muligheden for at udnytte dagtilbudene og dermed nedbringe ventelisterne ved hjælp af en mere udbredt brug af deltidsplasser.

[Socialministeren]

Selv om jeg helst havde set, at vi havde givet kommunerne mulighed for at gøre et indhug i ventelisterne ved at øge anvendelsen af deltidspladser, håber jeg, at vi under udvalgsarbejdet kan nå frem til et positivt resultat.

Pia Christmas-Møller (KF):

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det jo en udløber af samråd, der er afholdt i Socialudvalget.

Vi har haft store betænkeligheder og har fortsat store betænkeligheder ved at lovgive på området, men da der nu foreligger et lovforslag, vil vi tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Det er klart, at vi ikke ønsker diskrimination på grund af ledighed. Det, der står tilbage, er alene spørgsmålet om, hvordan vi bedst sikrer regelsættet. Hvordan sikrer vi bedst, at kommunerne får mulighed for frivilligt at aftale sig frem til fleksible løsninger på børnepasningsområdet? Det er det afgørende for os, og vi vil med det udgangspunkt bidrage til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Eva Kjer Hansen (V):

Det er tidligere under et samråd blevet gjort klart, at man i henhold til den gældende lovgivning ikke kan udmelde et barn fra et dagtilbud, medmindre der er foretaget et konkret skøn i den individuelle situation og konstateret, at der ikke længere er et behov for den enkelte ydelse. Det er også tidligere blevet gjort klart, at man selvfølgelig ikke generelt kan udelukke nogle bestemte grupper fra tilbud om sociale ydelser. Derfor er vi i Venstre ikke umiddelbart begejstrede for dette lovforslag. Jeg synes, at der er flere ting i det, som er negative.

For det første synes jeg, det er ærgerligt, hvis vi skal bryde med den nuværende udformning af bilstandsloven. I henhold til bilstandsloven skal ydelserne gives efter den enkeltes behov, og det er den enkeltes behov, der er afgørende for tilbudets omfang og varighed. Først når behovet falder væk, falder ydelsen også væk. Og vi vil med det foreliggende lovforslag komme til at bryde den stil, der nu er i bilstandsloven.

Min anden bemærkning til dette lovforslag skal være, at jeg meget hellere så, at man ude omkring i kommunerne kunne vurdere, hvordan behovet er. Jeg kan se en stor fordel i, at man løser dette spørgsmål lokalt, hvor man kender ønskerne og behovene, og hvor man ligesom bedre kan vurdere situationen.

Selvfølgelig vil der være nogle problemer i, at et barn i tilfælde af forældres arbejdsløshed skal tages ud af institutionen, for hvordan skal man administrere det? Hvor længe skal man være arbejdsløs? Hvornår har man kræfterne og overskuddet til at passe barnet hele dagen? Og der er også nogle problemer i, at man tager det enkelte barn ud og løsriver det fra dets daglige situation og kammeraterne.

Der er altså en række problemer i forbindelse med dette lovforslag, og jeg ser frem til, at vi kan få vendt og drejet og vurderet dem under udvalgsarbejdet.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Dette forslag, som et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF, CD og Kristeligt Folkeparti har fremsat, skal, som det fremgår af forslaget, sikre børn mod udmeldelse af en daginstitution på baggrund af en eller begge forældres ledighed.

Som tidligere nævnt stod det efter et samråd med socialministeren og indenrigsministeren i marts klart, at lediges børn kan tvinges ud af daginstitutionerne, hvis begge forældre er ledige.

For SF er institutionstilbud ikke kun pasningstilbud. Det er i lige så høj grad et pædagogisk tilbud, og arbejdsløses børn har selvfølgelig lige så god brug for dette som børn af arbejdende forældre. Derfor finder vi det vigtigt, at kommunerne fastholdes på, at ventelisteproblemerne i hvert fald ikke skal løses på denne måde.

Tom Behnke (FP):

I mange kommuner har man et problem med ventelister til børneinstitutionerne. Det er et problem, mange vil være med til at løse, og der er gennem tiderne kommet mange forslag til løsning. Typisk har socialisterne foreslået højere skatter for at kunne bygge sig ud af problemet. Det er ikke en løsning, jeg kan anbefale. Jeg kan til gengæld anbefale, at man udnytter eksisterende lokaler og laver fleksible pasningsordninger og på andre måder er kreative ved løsning af ventelisteproblemet.

Sagen er, at der er folk ude i kommunerne, der ikke kan tage imod et tilbud om arbejde, fordi de ikke kan få passet deres barn eller børn. Det er efter min mening den mest ulykkelige situation, at folk må sige nej til at gå på ar-

[Tom Behnke]

bejde, fordi de ikke kan få passet deres barn. Det er et problem, jeg mener det er utrolig vigtigt at få løst hurtigst muligt.

Men det problem løses ikke ved vedtagelse af det her fremsatte forslag. Tværtimod har man nu cementeret, at de, der ikke har et reelt behov, kan få lov til at fylde institutionspladserne op, mens de, der har mulighed for at få et arbejde, må sige nej tak, fordi de ikke kan få passet deres barn.

Alt i alt får vi på den måde flere og flere arbejdsløse. Trods min tvivl tror jeg ikke, det er forslagsstillernes mening at skabe flere arbejdsløse, men det er nu engang resultatet af forslaget, om man kan lide det eller ej.

Som lovgivningen er indrettet nu, skal kommunerne foretage en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, før de kan afvise eller udmelde et barn af en institution, hvad ministeren også var inde på. Selv om forældrene er arbejdsløse, skal man tage hensyn til de socialpædagogiske faktorer, inden man kan afvise eller udmelde et barn. Børnene er på den måde allerede i dag ganske godt sikret, og der er således ingen grund til at stramme lovgivningen yderligere op og på den måde låse kommunerne på både arme og ben.

Fremskridtspartiet finder, at det først og fremmest er de forældre, der har arbejde, der skal tilbydes pasning af børnene, da det er de forældre, der er med til at holde hjulene i gang og bl.a. er med til at finansiere, at andre kan gå ledige.

Det er jo en grotesk situation, at et forældrepar, der arbejder og betaler skat, så naboen kan gå arbejdsløs, samtidig skal se, at naboen oven i købet kan få passet sit barn, mange gange endda gratis, mens de arbejdende forældre ikke kan få passet deres barn.

En løsning på problemet, som jeg her skal anbefale, er, at man laver fuld brugerbetaling på alle institutioner, naturligvis med mulighed for særskilt at støtte dem, der har de største økonomiske problemer. På den måde vil alle komme til at betale mindre i skat, få flere penge til sig selv, få mulighed for selv at disponere over deres løn og få mulighed for et reelt valg mellem offentlig og privat børnepasning. Samtidig vil priserne på børnepasning falde drastisk som følge af den øgede konkurrence, der vil blive. Og så vil det kun være dem, der har et reelt behov, der vil bede om at få passet deres

barn. Desuden vil det som ved et trylleslag løse hele venteliste-problematikken.

Det foreliggende forslag er desværre et skridt i retning af et totalt statssamfund med 100 pct.s skatteopkrævning. Og hvis det er det, forslagsstillerne vil, så værsgo, men det bliver uden Fremskridtspartiets medvirken, og jeg er sikker på, at det også bliver uden vælgernes tilslutning. Hvis den statsstyring, man her lægger op til, virkelig var lykken, så ville det gamle Østtyskland have været et paradis på Jorden, men det er der vist ingen der vil påstå i dag.

Bente Juncker (CD):

Jeg forstod slet ikke Fremskridtspartiets ordførertale om dette forslag. Det, dette lille bitte forslag drejer sig om, er simpelt hen, at når et barn har fået en plads i en daginstitution, så kan kommunen ikke melde det ud.

I øvrigt ligger der på daginstitutionsområdet nogle ting, bl.a. det, at hvis forældrene – den ene af dem går hjemme, den anden er måske arbejdsløs – frivilligt laver en ordning med kommunen, ja, så har de fleste kommuner noget, der hedder en pladsgaranti, og så kan barnet komme ind i det øjeblik, forældrene er i arbejde igen.

Dette lovforslag sigter slet ikke mod alle de store ord, Fremskridtspartiets ordfører udtalte herfra. Det præciserer alene det, flertallet altid har troet var den gældende retstilstand her i landet, at når et barn havde fået en daginstitutionssplads, så kunne det ikke meldes ud igen.

Det siger sig selv, at Centrum-Demokraternes gruppe med glæde stemmer for dette forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Som en af forslagsstillerne har jeg vel ikke grund til på dette tidspunkt at forlænge debatten særlig meget.

Vi har ønsket en meget klar præcisering af det, der står i den foreslåede § 72, stk. 2, og det er derfor, vi har syntes, det var nødvendigt med dette forslag. Vi mente ikke, vi havde tilstrækkelige garantier for sagen.

Vi mener ikke, at man permanent eller midlertidigt kan udmelde et barn, fordi en eller begge forældre bliver ledige. Det er selvfølgelig ud fra det synspunkt – som jeg nok er klar over at Fremskridtspartiet ikke deler – at det altså ikke kan nytte noget, at man bare hiver børn

[Lone Dybkjær]

frem og tilbage, som om de er i nogle tilfældige institutioner eller steder og man i øvrigt kan placere dem efter forgodtbefindende. Enhver med kendskab til børn ved, at det ikke kan lade sig gøre, og at børnenes situation i den sammenhæng skal være uafhængig af forældrenes.

Det gør det i hvert fald ikke nemmere for forældrene at få et arbejde, hvis de pludselig skal tilrettelægge en ny form for tilværelse med børnene i denne korte periode.

Men det afgørende for os er, at det, at forældrene er ledige, i forvejen er en enorm belastning for en families situation, jf. den debat, vi havde tidligere på dagen. Det skal ikke yderligere belaste børnene, og det vil det gøre, hvis man river barnet ud af dets daglige miljø.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, vi alle deler ønsket om tryghed for børnene, men derfor kan man alligevel spørge, om denne formulering er den bedst mulige.

Det mener vi ikke, og vi vil fra Kristeligt Folkepartis side stille et ændringsforslag, sådan at kommunen får mulighed for at ændre det fra en heltidsplads til en deltidspads, hvis der ikke er samme pasningsbehov. Så vil man stadig have det pædagogiske tilbud. Det vil ikke være sådan, at barnet bliver flyttet fra én institution til en anden.

Det vil også give kommunen en større fleksibilitet, hvad vi er tilhængere af. Jeg mener, man vil tilgodese en fleksibilitet, som vil kunne hjælpe, så at flere vil komme i institution, og det er der behov for. Men der vil samtidig være kontinuitet for barnet. Det, at der bliver mulighed for mere tid til samvær mellem forældre og børn, mener vi principielt er positivt.

Så denne formulering skal klart forbedres.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne som ordfører for forslagsstillerne, der omfatter, som tidligere sagt, Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne, sige tak for en i hvert fald overvejende positiv modtagelse af forslaget.

Jeg kunne forstå, at Venstres ordfører var lidt betænkelig – eller ikke var begejstret, sådan tror jeg nok det blev formuleret. Det kan måske hænge sammen med, at det forløb, der har været forud for forslagets udformning, altså i sidste folketingssamling, har fru Eva Kjer Hansen ikke været vidne til. Der har faktisk været et

meget bredt flertal i Socialudvalget, som har præciseret, at man ikke kan dele børn op i grupper, afhængigt af, om deres forældre er i beskæftigelse eller ikke.

Vi har faktisk meget langt hen ad vejen været enige om, at der ikke var behov for lovgivning. Vi havde faktisk også gerne, i hvert fald i Socialdemokratiet, været dette lovforslag foruden og henholdt os til tidligere praksis, hvor bistandsloven har vist sig at være stærk og god nok, så at man ikke kunne melde et barn ud med den begrundelse, at barnets forældre, den ene eller begge, var arbejdsløse.

Men den provokation, vi i virkeligheden har været udsat for her i Folketinget fra Thyborøn-Harboør Kommune, har vist, at der er et hul i bistandsloven, og at man altså kan fortolke den mod tidligere praksis på den måde, at man kan melde børn ud på den baggrund, at en eller begge forældre er ledige.

Det er det hul, vi har ønsket at lukke, og det er også den opfattelse, der helt overvejende har været i Folketingets Socialudvalg hidtil, og den håber vi der kan blive igen. Vi har i hvert fald ment, der var behov for præcisering netop på baggrund af det tidligere forløb.

Så vil jeg godt sige til de bemærkninger, der har været om indgreb i det kommunale selvstyre og muligheden for ved nytænkning og fleksibilitet at løse ventelisteproblemerne, at det har vi så sent som i går i syv partier i smuk samdrægtighed faktisk taget stilling til. Ja, naturligvis skal vi give kommunerne muligheder for at få nogle instrumenter, der kan løse venteliste-problemerne på en god og forsvarlig måde. Vi siger også i bemærkningerne, at der er intet som helst i dette lovforslag, der er til hinder for, at kommunerne etablerer frivillige garantiordninger, sådan at forældre, der ønsker det, kan tage deres børn ud i perioder, hvor de ikke måtte have mulighed for at være på arbejdsmarkedet, mod at de kommer ind igen i daginstitutionen, allerhelst den samme institution, som barnet kender.

Vi har som sagt syntes, det var vigtigt at få præciseret, at det er stridende imod barnets retssikkerhed, og det er i øvrigt også stridende imod vores etiske holdning, at man skal definere børn afhængigt af forældrenes beskæftigelses-situation.

I øvrigt ved vi, at det at være arbejdsløs bestemt ikke er en særlig passiv tilværelse. Det er

[Jytte Andersen]

faktisk misforstået at tro det. I arbejdsløshedslovgivningen ligger der mange krav om, at man skal være aktivt arbejdssøgende, at man skal søge både de job, man har mulighed for at få, og de job, man ikke har mulighed for at få. Man skal gå på kurser, man skal kvalificere sig, og man skal kontrolleres både i den ene og den anden retning. nej, det må man nok ikke sige, ikke herfra i hvert fald. Så det er misforstået at tro, at ledige forældre sidder hjemme og triller tommelfingre.

Endelig vil jeg godt slå til lyd for, at daginstitutionerne set med socialdemokratiske øjne ikke er et nødvendigt onde forstået på den måde, at det er noget, vi er nødt til at sende vores børn hen til, når vi skal på arbejde. Det er faktisk et godt tilbud til børn, der går ud på, at de kan være sammen med andre børn på deres egen alder. De kan være sammen med andre voksne, der har forstand på børn, der bryder sig om børn. Det gør de jo rent faktisk, de har valgt det som deres livsopgave. Der foregår faktisk mange gode ting i en daginstitution, som vi egentlig synes at alle børn burde opleve.

Det syn på daginstitutionsoområdet, hr. Tom Behnke har, deler vi altså ikke i Socialdemokratiet.

Afslutningsvis tak til flertallet af ordførerne, som har tilkendegivet en positiv holdning. Vi er selvfølgelig parat til at kigge på nuancer, hvis der skulle være behov for det, i Folketingets Socialudvalg.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

En af grundene til, at jeg er lidt bekymret ved dette lovforslag, er, at jeg er sikker på, at kommunerne er bedst til at klare denne opgave. Jeg synes, det er en lidt dårlig tendens, der tegner sig, at når bare en enkelt kommune fejler, så skal det bruges til at lave hele lovgivningen om.

Jeg kan godt se, at der kan være nogle problemer ved i tilfælde af en eller begge forældres ledighed at tage barnet ud af daginstitutionen. Hvor længe skal man have været arbejdsløs for, at det kan lade sig gøre? Hvad er så mulighederne? Er der en garantiplads i det øjeblik de igen får brug for pladsen? Osv.

Jeg er sikker på, at for langt de fleste forældre og langt de fleste børn vil det være en fordel at få noget mere samvær, at have mere tid til at være sammen. Jeg er bare ikke i tvivl om, at

spørgsmålet om børns heltidsplads eller deltidspads i en daginstitution, eller hvad det måtte være, klares bedst ved en god snak og i fred og fordragelighed mellem lokalpolitikkerne, institutionen og forældrene om, hvad de mest har lyst til.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi skal ind nu og lovgive konkret på dette område.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Jytte Andersen deler ikke mit syn på daginstitutioner, lyder det så flot fra talerstolen.

Så vidt jeg husker, og så vidt jeg har set efter i mit manuskript, er jeg ikke kommet med noget syn på daginstitutionerne. Det, jeg har omtalt, er den økonomiske side af institutionerne: Hvor meget skal forældrene betale? Hvor meget skal skatteborgerne betale, som jo også er forældrene? Det skal vi lige være klar over. Det er jo ikke således, at bare fordi man får børn, så holder man op med at betale skat, og så kan man få det hele foræret. De betaler jo også skat.

Jeg synes, at det, at man heroppe kan sige, at man ikke deler mit syn, som jeg ikke har givet udtryk for, virker lidt besynderligt. Men det er måske karakteristisk for hele folketingsproblematikken, at man har en vis forudindtaget holdning til Fremskridtspartiet. Det er fuldstændig ligegyldigt, hvad vi siger fra talerstolen. Man går bare op og fejer det af bordet.

Vi har igennem mange år egentlig haft en frygt for, at det var sådan, men nu har vi ligesom fået det bekræftet.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Eva Kjer Hansen, at vi havde også gerne – det tror jeg også jeg sagde før – været dette lovforslag foruden. Vi synes egentlig også, at det er en skam, at Folketinget skal mobiliseres, fordi en enkelt kommune ikke lever op til den retssikkerhed, der tidligere har været i bilstandsloven: Når det drejede sig om et barn, der havde fået en daginstitutionspads, kunne man ikke sådan uden videre, fordi dets forældres situation ændrede sig, melde det ud af daginstitutionen. Men det har vist sig i de tre samråd, vi har haft, at det er nødvendigt med en præcisering, og det er alene det, der er tale om.

[Jytte Andersen]

Jeg deler faktisk Venstres syn – det siger ikke så lidt, men det er også kun i denne situation – at vi ikke burde være tvunget til at behandle denne sag i Folketinget, men desværre har det vist sig nødvendigt.

Jeg vil også godt understrege, at vi deler meget det synspunkt, at der godt lokalt kan træffes nogle fornuftige beslutninger, hvor man i nogle perioder kan være mere sammen med sine børn end i andre perioder, hvis man ikke har fuldtidsjob, hvis man er ledig eller man er på barsel- orlov, fordi der er kommet en lillebror eller en lillesøster. Det synes vi er helt fint. Det vil vi oven i købet gerne være med til at inspirere kommunerne til, og det er derfor, vi har understreget, at dette forslag ikke skal virke bremsende i forhold til den udvikling, som kommuner og forældre i en fornuftig og fordragelig tone kan finde ud af.

Jeg beklager, hvis jeg har lagt hr. Tom Behnke noget i munden, han ikke har givet udtryk for. Men jeg vil dog godt sige, at vi tidligere har set forslag fra Fremskridtspartiet, altså fra hr. Tom Behnkes forgængere, som meget klart har givet udtryk for den holdning, som jeg beklageligvis også har fået skudt hr. Tom Behnke i skoene.

Men jeg vil også godt sige, at daginstitutioner i vores verdensbillede burde være gratis og finansieres, ligesom man finansierer folkeskolen.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil ikke love, at der er noget, der skal være gratis på dette område.

Som jeg hørte fru Eva Kjer Hansen, sagde hun, at kommunerne var bedst til at bestemme det med børnene. Sådan opfattede jeg det. Fru Eva Kjer Hansen modererede det lidt senere til, at det var bedst, hvis det kunne foregå i samdrægtighed mellem forældrene og kommunen. Jamen det er helt rigtigt, hvis det går sammen med forældrene og kommunen. Men det afgørende er altså, at det ikke er kommunen, der skal bestemme, om børnene skal meldes ud af en daginstitution. Det er dér, vandene skiller. Vi mener stadig væk, at forældrene er bedst til at varetage børnenes tarv og vurdere, om det er godt, om de kommer i en halvdagsbørnehave eller en heldagsbørnehave, og så i øvrigt aftaler det med kommunen.

Det synes vi må være vejen frem, og derfor er vi medforslagsstillere til dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændret maksimum for forældrebetaling for ophold i daginstitution).

Af Jes Lunde (SF) og Jytte Hilden (S) m.fl. (Fremsat 3/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

En nedsættelse af forældrebetalingen for ophold i daginstitution og dagpleje er et af de elementer, der er indgået i regeringens forhandlinger om børnepakken.

Dagstitutionsbetalingen er, som det også er anført i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, en stor post på børnefamiliernes budget. Regeringen har fundet, at det vil være hensigtsmæssigt at anvende en del af børnepakken på en nedsættelse af betalingen.

Forhandlingerne om børnepakken er derfor for så vidt angår forældrebetalingsprocenten afsluttet med, at der er opnået enighed, også med partierne bag dette forslag, om en nedsættelse af den maksimale betaling fra 35 pct. til 32 pct. fra 1. august 1991.

Samtidig lægger regeringen vægt på at fastholde den holdning, at der bør være en betaling for de offentlige serviceydelser, som stilles til rådighed for borgerne, og at betalingens størrelse skal stå i et rimeligt forhold til det tilbud,